

Wśród odwiedzających sporym powodzeniem cieszyło się laboratorium poświęcone grafice komputerowej. Przyszli studenci mogli zobaczyć, iż oprócz nowoczesnej grafiki komputerowej będą mogli zaznajomić się podstawowymi technikami montażu filmów. Dziś w dobie łatwej dostępności kamer oraz komputerów, znajomość podstawowych technik montażu może się przydać każdemu, ponieważ proces tworzenia filmów nie jest zarezerwowany wyłącznie dla profesjonalistów tworzących kinowe superprodukcje.

Przyszli studenci, interesowali się także technikami łączności bezprzewodowej. W ramach prezentacji przedmiotu *Bezprzewodowa transmisja danych* przedstawiono metody tworzenia oprogramowania dla najnowszych telefonów komórkowych.

Ponadto odwiedzający nas uczniowie mogli zaznajomić się z podstawowymi wiadomościami dotyczącymi komputerowych systemów sterowania. W wielu sytuacjach z życia codziennego systemy te są pomocne przy sterowaniu procesami produkcyjnymi, czy choćby światłami na skrzyżowaniu drogowym.

Marek Sawerwain

Seminaria naukowe w semestrze letnim

Prowadzący: prof. Marian Adamski

Miejsce i czas seminarium: sala konferencyjna Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, godzina 9.15.

Instytut Informatyki i Elektroniki

- 05.04.2006** - Metody weryfikacji i syntezy współbieżnych sterowników cyfrowych z wykorzystaniem hierarchicznych sieci Petriego oraz diagramów decyzyjnych – mgr inż. Piotr Miczulski (Zakład Inżynierii Komputerowej).
- 12.04.2006** - Automatyczna dekompozycja specyfikacji behawioralnej mikrosystemu cyfrowego dla potrzeb zintegrowanego projektowania sprzętu i oprogramowania – mgr inż. Andrzej Stasiak (Zakład Inżynierii Komputerowej).
- 10.05.2006** - Falkowa kompresja sekwencji wizyjnych z małym opóźnieniem kodowania – mgr inż. Andrzej Popławski (Zakład Techniki Informatycznych).

24.05.2006 - Koncepcja, metoda programowania oraz optymalizacja struktury matrycowej rekonfigurowalnego sterownika logicznego – mgr inż. Piotr Bubacz (Zakład Inżynierii Komputerowej).

07.06.2006 - Modelowanie modularnego sterownika logicznego w języku opisu sprzętu Verilog – mgr inż. Radosław Gąsiorek (Studia Doktoranckie na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji).

Instytut Inżynierii Elektrycznej

Zaawansowane metody analizy układów energoelektronicznych

Prowadzący: Prof. dr hab. inż. Igor Korotyeyev, dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ

Miejsce i czas seminarium: sala 413 budynek A9, godzina 11.00

- 22.03.2006** - Wpływ algorytmu sterowania na właściwości zmodyfikowanej kaskady wielopoziomowego falownika napięcia – mgr inż. Emil Kot
- 12.04.2006** - Równoległy stabilizator napięcia przemiennego współpracujący z superkondensatorowym zasobnikiem energii – mgr inż. Marcin Jarut
- 26.04.2006** - Jednofazowy transformator hybrydowy o topologii ze sterownikiem matrycowym – mgr inż. Jacek Kaniewski
- 10.05.2006** - Przegląd algorytmów sterowania przekształtników matrycowych – mgr inż. Paweł Szczyński
- 24.05.2006** - Właściwości dynamiczne międzysystemowych sterowników przesyłu energii – mgr inż. Przemysław Smereczyński
- 07.06.2006** - Zaburzenia przewodzone w czterokwadrantowych napędach asynchronicznych z falownikami napięcia – dr inż. Robert Smoleński
- 28.06.2006** - Analiza pracy zmodyfikowanej topologii wielopoziomowego, trójfazowego falownika napięcia – mgr inż. Emil Kot

wydział humanistyczny: ...Filologia Germańska

42 Kongres Instytutu Języka Niemieckiego w Mannheim „Korpusy językowe” (Mannheim, 14–16. 03.2006)

W dniach 14–16.03.2006 r. odbył się w Mannheim już po raz czterdziesty drugi coroczny Kongres Lingwistyki Niemieckiej organizowany przez tamtejszy Instytut Języka Niemieckiego (Institut für deutsche Sprache).

Tematem trwającej trzy dni konferencji było językoznawstwo korpusowe, które jako gałąź lingwistyki zajmuje się badaniem tekstów danego języka za pomocą stworzonego do tego celu oprogramowania komputerowego. Zebrane i analizowane teksty mogą pochodzić zarówno z języka pisanego jak i mówionego. Ważnym aspektem jest więc taki ich dobór, aby mogły stanowić reprezentywną próbkę języka. Tematyka lingwistyki korpusowej jest ostatnio wszechobecna w dyskusjach fachowych a rola jej stale wzrasta,

gdyż wielkie korpusy stają się coraz to ważniejsze w pracy lingwisty. Zdobywanie, dokumentowanie i archiwizacja danych językowych należą od dawien dawna do najbardziej pracochłonnych, ale niezbędnych czynności związanych z badaniami językoznawczymi. W ostatnim czasie zagadnieniu tworzenia korpusów poświęca się wiele inicjatyw badawczych na całym świecie. Projekty te dotyczą wielu aspektów lingwistyki korpusowej, takich jak np. dotarcie do zagrożonych wymarciem języków, stworzenie teorii danych czy też rozwój analizy korpusu. Tworzenie korpusów i ich analiza uwidacznia z jednej strony rozwój techniczny, który dostarcza odpowiedniego instrumentarium niezbędnego do przeprowadzania badań lingwistycznych, z drugiej strony daje się zauważyć zmianę teoretyczną i metodologiczną zorientowania lingwistyki.

Ponad 400 uczestników z 25 krajów przybyło do Mannheim, aby wziąć udział w 16 wykładach, dotyczących w szczególności teoretycznych i metodycznych kwestii stworzenia i wykorzystania dużych korpusów. Zagadnienia te były przedstawiane z perspektywy różnych gałęzi języ-

DYSKUSJA PANELOWA (OD LEWEJ): PROF. ANKE LÜDELING (BERLIN), GISELA ZIFONUN (IDS MANNHEIM), NORBERT RICHARD WOLF (WÜRZBURG), CHRISTIAN LEHMANN (ERFURT), ULRIKE HASS (ESSEN), CHRISTIAN MAIR (FREIBURG/BREISGAU)

koznawstwa: gramatyki, leksyki/leksykografii oraz pragmatyki/socjolingwistyki. W bezpośrednim związku z tymi dziedzinami referowano również osiągnięcia i tendencje rozwoju korpusu w ujęciu informatyków.

Oprócz wykładów przygotowano prezentację konkretnych inicjatyw lingwistyki korpusowej, pochodzących zarówno z IDS (Mannheim) jak i z innych ośrodków naukowych. Lingwiści i informatycy z IDS dostarczali szczegółowych informacji dotyczących takich programów, jak GRAMMIS (System informacji gramatycznej), elexiko (Słownik elektroniczny), DGD (Bank danych niemieckiego języka mówionego), GAIS (System informacji dotyczący analizy rozmów). Również inne ośrodki badawcze przybliżały istotę, cel i wyniki swych badań. Do nich należały m.in. TIGER-Korpus (Uniwersytet Saarbrücken), TextGrid (Uniwersytet Würzburg), TUSNELDA (Uniwersytet Tübingen), DUDEN-Korpus (Redakcja wydawnictwa DUDEN/Mannheim), MMAX2 (Heidelberg), DWDS-D (Cyfrowy Słownik Języka Niemieckiego – Berlińsko-Brandenburska Akademia Nauk/Berlin).

Uczestnicy podnosili w wielu dyskusjach konieczność propagowania informacji o istniejących korpusach, które stanowią doskonały punkt wyjścia do badań w różnych dziedzinach lingwistyki, poczynając od historycznego ujęcia języka, a kończąc na badaniach z zakresu metodyki języka obcego umożliwiających analizę błędów popełnianych przez cudzoziemców.

dr Jarochna Dąbrowska – Burkhardt

....Filologia Polska

SPÓR I DIALOG

Koło Literaturoznawców na konferencji poświęconej związkowi Zbigniewa Herberta z innymi twórcami

Już po raz trzeci spotkali się w Warszawie miłośnicy i sympatycy twórczości Zbigniewa Herberta. Po raz kolejny zatrzymano się nad jego dorobkiem – tyle tylko, że tym razem w kontekście innych pisarzy i poetów. *Spór i dialog* – tak brzmiało przewodnie hasło seminarium zorganizowanego w ramach Warszawskiego Festiwalu Poezji im. Zbigniewa Herberta. Seminarium, w którym – dodajmy – i

tym razem wzięła udział liczna grupa studentów zrzeszonych w Kole Literaturoznawców, działającym przy Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Twórczość Herberta, tak zresztą jak każdego wybitnego poety, nie bierze się znikąd. Osadzona jest w bogatej tradycji literackiej i filozoficznej, uwikłana w związki z innymi autorami. Wpływy, analogie, paralele – tych właśnie poszukiwali uczestnicy konferencji, przyglądając się dialogowi Herberta z pisarzami polskimi (Norwidem, Szymborską, Grochowiakiem, Krynickim, Miłoszem, Pasierbem, Różewiczem etc.) oraz obcymi (Celanem, Rilke, Sylwią Plath etc.). Prelegenci, reprezentujący wiele środowisk naukowych, starali się ukazać wielość wspólnych dla Herberta i innych autorów motywów, wątków i tematów. Wskazywano jednocześnie na duży zbiór kryptocytatów zamieszczonych w utworach poety, także na herbertowskie inspiracje u innych autorów. Nie zabrakło także, co wpisane zostało w temat warsztatów (*Spór i dialog*), zwrócenia uwagi na polemiki Herberta z innymi twórcami

Pierwszy dzień konferencji odbywał się w Domu Literatury na Krakowskim Przedmieściu. Tam też ogłoszone zostały referaty rozpoczynające kolejny cykl herbertowskich spotkań. Na początek wysłuchaliśmy trzech wystąpień: prof. dra hab. Przemysława Czaplińskiego z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. dra hab. Aleksandra Fiuta z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jako trzecia swoje wystąpienia miała dr Małgorzata Mikołajczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego, która mówiła o związkach Herbert – Rilke. Pozostała część konferencji, w której udział wzięli m.in. tak znakomici literaturoznawcy, jak prof. Wojciech Ligeza, prof. Zofia Zarębianka, Prof. Ewa Wiegandt, prof. Stanisław Balbus, prof. Marek Adamiec, dr hab. Dariusz Pawelec, miała miejsce w Domu Pracy Twórczej im. Bolesława Prusa w Oborach. Przy okazji uczestnicy mieli okazję obejrzeć obrazy zgromadzone w dworku z okazji międzynarodowej wystawy pt. *Odbicia przyjaźni bez granic*.

Znakomita wiedza referujących, wielość poruszanych wątków i spora liczba wykładów (ponad dwadzieścia!) sprawiły, że konferencja była bardzo owocna i bardzo interesująca. Wszystkiego nie udało się ani zapamiętać, ani zapisać, pozostaje zatem oczekiwać na ukazanie się konferencyjnej publikacji.

Podkreślić warto liczną obecność na warsztatach młodych ludzi z naszego Uniwersytetu. I tym razem członkowie zielonogórskiego Koła Literaturoznawców mogli spotkać się i porozmawiać z profesorami oraz studentami z innych ośrodków akademickich. Czas spędzony w Oborach był więc okresem owocnym nie tylko intelektualnie - można było pogłębić wcześniejsze znajomości i zawrzeć nowe, m.in. z członkami podobnych kół studenckich działających w innych uczelniach.

Jak co roku, impreza odbyć się mogła dzięki inicjatywie Józefa Marii Ruszara – dyrektora Festiwalu Poezji im. Zbigniewa Herberta. Honorowym gościem spotkania była – podobnie jak wcześniej – żona zmarłego poety – Katarzyna Herbertowa, która objęła nad Festiwałem patronat honorowy. Bardzo ciekawe, nader cenne były jej uwagi i wspomnienia dotyczące poety.

Warto dodać, że choć oborskie warsztaty w sposób szczególny poświęcone zostały osobie Zbigniewa Herberta, to jednak na jeden z wieczorów organizatorzy zaprosili innego poetę - Krzysztofa Karaska, który zaprezentował wiersze ze swego nowowydanego tomiku poetyckiego. Co warte podkreślenia, jest to poeta, który Zbigniewa Herberta znał osobiście – był jego uczniem, wielokrotnie się spotykali. O tej znajomości Karasek opowiadał uczestnikom spotkania.

I te warsztaty minęły bardzo szybko. To jednak nie koniec podobnych spotkań. Następne zaplanowano już na jesień tego roku, a wcześniej – na przełomie kwietnia i maja – odbędzie się wyjazd studyjny do Holandii śladem muzeów i wystaw prezentujących malarstwo Rembrandta – malarstwo, które niegdyś zainspirowało Herberta do stworzenia szkiców i napisania esejów. A dodajmy, że w przyszłych latach planowane są kolejne, naukowe eskapady!

Marcin Jerzynek

student III roku filologii polskiej UZ

**„Pro Libris”.
Lubuskie Pismo
Literacko-Kulturalne,
Nr 1 (14) Zielona Góra
2006, s. 158.**

Nakładem Wydawnictwa Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Cypriana Norwida, ukazał się kolejny numer lubuskiego pisma literacko-kulturalnego. Numer ów podejmuje wiele interesujących wątków.

Na plan pierwszy wysuwa się zamieszczony na początku wywiad, który ze znanym pisarzem i krytykiem literackim – Jerzym Sosnowskim, przeprowadzili członkowie Koła Literaturoznawców UZ – Katarzyna Bachta i Paweł Urbaniak. Autor *Prądu Zatokowego* oraz *Ach* (to najnowsza książka Sosnowskiego) opowiada m. in. o tworzeniu, literaturze środka, swoich literackich fascynacjach oraz współczesnym pisarstwie. W dalszej części wiosennego „Pro Libris” ciekawy szkic prezentuje Krystyna Kamińska. Dotyczy on Gottfrieda Benna – autora, który miał wpływ na twórczość polskich poetów, w tym m.in. na Krzysztofa Gąsiorowskiego. Wiele ważnych informacji zawiera również druga część rozmowy (pierwotnie słuchowiska) z niedawno zmarłym Henrykiem Bereską, przeprowadzona w Radiu Zachód przez Cezarego Galka.

Czytając to wydanie „Pro Libris” warto zwrócić uwagę na interesującą polemikę naczelnego redaktora pisma – Sławomira Kufła z Reinerem Vangermainem, dotyczącą tak ważnych problemów jak stosunki polsko-niemieckie i kwestia poszukiwania tożsamości regionalnej, oraz europejskiej. Dyskusja ta zapoczątkowana została jednym z wcześniejszych artykułów redaktora naczelnego (*Ubi Troia?* 2/2005). W najnowszym numerze znaleźć można także twórczość literacką – wiersze takich poetów jak: Jorga Luisa Borgesa w przekładzie Krzysztofa Jeżewskiego, Marii Przybylak czy Kazimierza Furmana. Natomiast kolejną odsłonę omówienia lubuskiej twórczości poetyckiej przynosi rubryka „Mały Leksykon Poetów Lubuskich” przygotowywana przez Andrzeja A. Waśkiewicza. W tematykę lubuskiej twórczości wpisuje się także szkic Czesława Sobkowiaka, opisujący gorzowskie środowisko literackie i jego twórczość (książki wydane w ubiegłym roku autorstwa: Ireneusza Krzysztofa Szmidta, Małgorzaty Prusińskiej, Elżbiety Skorupskiej-Raczyńskiej, Marka Kierusa i Stanisławy Plewińskiej). W tym samym kręgu mieści się artykuł Czesława Markiewicza – autor ten, w kolejnej już części swojego cyklu, dokonuje analizy utworów Witolda Niedźwieckiego – niedawno zmarłego laureata Lubuskiego Wawrzynu Literackiego.

Na osobną uwagę zasługują sztuki plastyczne i prezentowana w aktualnym numerze „Pro Libris” osoba i prace Michała Bajsarowicza. Sylwetkę artysty wydatnie uzupełnia szkic Gabrieli Balcerzakowej. Inny aspekt sztuki plastycznej porusza rozmowa Kazimierza Piotrowskiego z Leszkiem Knaflewskim o „sztuce krytycznej wobec kościoła wojującego”.

Warto wreszcie sięgnąć po dwa teksty zamieszczone w rubryce Varia Biblioteczne. Pierwszy, autorstwa Agnieszki Dylewskiej, porusza zagadnienie podań z okolic Babimostu, Międzyrzecza i Skwierzyny znajdujących się w niemieckich zbiorach Prowincji Poznańskiej, opublikowanych przez pisarzy i folklorystów niemieckich w XIX i w początkach XX w. Artykuł drugi napisany przez Ute Jacob ma charakter okolicznościowy – powstał z okazji osiemdziesięciolecia Biblioteki Miejskiej w Cottbus i przedstawia krótko historię tej placówki, jej księgozbiór. Ważny walor historyczny posiada również artykuł Krystyny Kamińskiej, dotyczący historii Kostrzyna nad Odrą, miasta w którym w 60 lat po zakończeniu wojny jej ślady są nadal widoczne. Treść czasopisma dopełniają takie stałe rubryki jak Recenzje i Omówienia oraz Kronika Lubuska.

Kamil Banaszewski

....Instytut Filozofii

Wykłady dr Anny Rykowskiej i prof. Andrzeja Wiśniewskiego

W ramach spotkań *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* – odbywających się pod patronatem *Zielonogórskiego Oddziału PTF* – miały ostatnio miejsce dwa interesujące wykłady. Pierwszy z nich, zatytułowany *Problem tzw. nowego sceptycyzmu*, wygłosiła dr Anna Rykowska (22 marca br.), zaś drugi, noszący tytuł *Pytania rozstrzygnięcia w świetle pragmatyki języka*, zaprezentował prof. zw. dr hab. Andrzej Wiśniewski (28 marca br.).

Dr Anna Rykowska jest adiunktem w Zakładzie Ontologii i Teorii Poznania Instytutu Filozofii. Podczas swego wystąpienia przedstawiła szkic koncepcyjny przygotowywanej przez siebie rozprawy habilitacyjnej. Sceptycyzm, na którym skoncentrowała się prelegentka, kwestionuje możliwość poznania przez nas samych treści naszych aktualnych myśli. Nowatorstwo tego typu stanowiska polega więc na tym, że podważa ono wartość poznawczą sądów, którym sceptycyzm klasyczny przypisywał wysoki status poznawczy. W europejskiej tradycji filozoficznej kwestionowano bowiem możliwość poznania rzeczywistości znajdującej się poza umysłem, a nie wewnętrznego świata naszych przeżyć. Ten

ostatni uznawano za doskonale przejrzysty i dostępny w akcie introspekcji. Starożytni sceptycy mówili np. o trudnościach związanych z poznaniem tzw. rzeczy niejawnych, a jedno z ważniejszych pytań myśli nowożytnej dotyczy zdolności wykroczenia aktu poznawczego poza granice umysłu. Tymczasem przedstawiciele tzw. nowego sceptycyzmu wątpliwość w możliwość poznania świata wewnętrznego, a nie zewnętrznego.

Co jest powodem powstania tej nowej formy sceptycyzmu? Zanim dr Anna Rykowska odpowiedziała na to pytanie, zwięźle wyjaśniła kilka kluczowych dla tej problematyki pojęć filozoficznych, takich jak *umysł* oraz *treść mentalna*. Z pierwszym z nich wiąże się trzy ważne kategorie: nastawienia sędziowe (które mogą być trójakiego rodzaju: poznawcze, wolincjonalne, ematywne), postrzeżenia i doznania. Dr Anna Rykowska scharakteryzowała również główne stanowiska dotyczące natury znaczenia językowego – *intentalizm semantyczny* oraz *eksternalizm semantyczny* – które tworzą tło dyskusji o nowym sceptycyzmie. Eksternalistyczne ujęcie treści umysłu sprowadza się do twierdzenia, że o treści myśli decydują pewne wyróżnione aspekty fizycznego i społecznego otoczenia rozważanego podmiotu. Innymi słowy, treść myśli zależy od czynników, z których myślący podmiot nie zawsze zdaje sobie sprawę. Zatem jeśli eksternalizm jest stanowiskiem słusznym – w co prelegentka nie wątpi – to pod znakiem zapytania staje możliwość poznania przez nas samych treści naszych własnych przeżyć. Dr Anna Rykowska przedstawiła następnie sposoby radzenia sobie z tą trudnością, zachęcając zebranych do dyskusji. Początkowo słuchacze zwlekali z zabraniami głosu; być może nabrali wątpliwości, czy znają treść swych myśli. Po chwili okazało się jednak, że problem nowego sceptycyzmu łatwo rozwiązać w praktyce, o czym świadczyła żywa i szczerza wymiana myśli między prelegentką i uczestnikami spotkania.

Prof. Andrzej Wiśniewski, reprezentujący obecnie Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, był niegdyś pracownikiem zielonogórskiego Instytutu Filozofii oraz rektorem WSP TK. Tym razem wystąpił jako gość *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* – forum dyskusyjnego, którego niegdyś był współtwórcą. Okazją do wizyty prof. Andrzeja Wiśniewskiego było wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Doroty Leszczyńskiej, doktorantki profesora przygotowującej rozprawę nt. *The method of Socratic proofs for normal modal propositional logics*. W swoim wykładzie prof. Andrzej Wiśniewski zwrócił uwagę

na problemy związane z interpretacją epizodów konwersacyjnych, w których pojawiają się negatywne odpowiedzi na pytania rozstrzygnięcia. Pytania tego typu mają postać „Czy A?”, gdzie za zmienną „A” można podstawić dowolne – proste lub złożone – zdanie w sensie logicznym; charakteryzują się one ponadto tym, że można na nie podać tylko jedną z dwóch odpowiedzi: pozytywną lub negatywną. Jeśli na pytanie „Czy A?” rozmówca odpowiada krótko „nie”, to komunikuje on – jak się wydaje – iż nie jest tak, że A. Prof. Andrzej Wiśniewski wykazywał, że w wielu wypadkach ta naturalna interpretacja wydaje się trudna do utrzymania. Jeśli na pytania „Czy Kleofas odwiedził Poznań i widział koziołki?” oraz „Czy Eustachy lubi i szanuje Kleofasa?” odpowiemy negatywnie, to nasi rozmówcy zwykle uznają, iż komunikujemy, że Kleofas nie odwiedził Poznania i nie widział koziołków, oraz że Eustachy nie lubi i nie szanuje Kleofasa. Tymczasem z punktu widzenia logiki klasycznej ta naturalna interpretacja okazuje się nieuzasadniona. Ze zdania „Nie jest tak, że Kleofas odwiedził Poznań i widział koziołki” wynika – na mocy prawa de Morgana – zdanie „Kleofas nie odwiedził Poznania lub nie widział koziołków”, a ze zdania „Nie jest tak, że Eustachy lubi i szanuje Kleofasa” wynika zdanie „Eustachy nie lubi lub nie szanuje Kleofasa”. Zatem to, co komunikujemy, odbiega od tego, co z naszych wypowiedzi wynika logicznie. Czy to znaczy, że w wypadku potocznej konwersacji logika nie obowiązuje? Prof. Andrzej Wiśniewski zdecydowanie odrzucił taką sugestię. Wykazywał, że występujący w przytoczonych wypowiedziach spójnik „i” nie odgrywa roli funktora prawdziwościowego koniunkcji, ale jest funktorem służącym do budowy złożonych predykatów. Innymi słowy, wbrew pozorom do przytoczonych zdań nie stosują się prawa logiczne nawiązujące do własności koniunkcji, w tym prawa de Morgana. W trakcie dyskusji pojawiła się sugestia, że wskazane przez profesora zjawiska językowe można wyjaśnić w sposób zaproponowany przez H.P. Grice. Można mianowicie przyjąć, że spójnik „i” w większości swoich wystąpień funkcjonuje jednak jak funktor koniunkcji, a ewentualne rozbieżności między tym, co w wypowiedzi komunikowane, a tym, co z niej wynika logicznie, wyjaśnić za pomocą kategorii implikatury. Prof. Andrzej Wiśniewski negatywnie ocenił wyjaśnienie tego typu. Stwierdził, że Griceowskie pojęcie implikatury można stosować precyzyjnie wyłącznie do opisu wąskiej klasy zjawisk; nie należy więc przeceniać jego zdolności eksplanacyjnych.

Stanisław Hanuszewicz & Maciej Witek

Wspomnienie o dr inż. Ireneuszu Wróblu

7 kwietnia odszedł od nas dr inż. Ireneusz Wróbel, wieloletni pracownik Instytutu Inżynierii Środowiska UZ. Z Instytutem tym był związany od początku jego istnienia, czyli od 1973 r., angażując się mocno zarówno w działalność dydaktyczną jak i naukową. Całe pokolenie absolwentów wysłuchały Jego wykładów z zakresu geologii, hydrogeologii i hydrologii, wyróżniających

się zawsze pod względem zawartości merytorycznej, ale także popartych olbrzymim doświadczeniem praktycznym projektanta, dokumentatora i wybitnego znawcy budowy geologicznej Środkowego Nadodrza. Ktoś wnikliwie policzył, że Jego wykładów wysłuchało 5000 studentów, w Jego seminariach uczestniczyło 1000 magistrów, a 249 magistrów lub inżynierów napisało pod Jego kierunkiem prace dyplomowe.

Przed pracą na naszej uczelni dr inż. Ireneusz Wróbel przeszedł bogatą w doświadczenia drogę zawodową; od ukończenia studiów na Uniwersytecie Kijowskim (1958 r.), poprzez udział w ekspedycjach geologicznych na Zabajkale i do Kazachstanu, pracę w wielu przedsiębiorstwach, w tym: Wrocławskim Przedsiębiorstwie Geologicznym Górnictwa Węglowego, Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Usługowo-Badawczym Przemysłu Materiałów Budowlanych w Poznaniu, Biurze Studiów i Projektów Ceramiki Budowlanej w Poznaniu, Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „Wodrol” w Zielonej Górze oraz Urzędzie Wojewódzkim w Zielonej Górze, obronę pracy doktorskiej na Akademii Rolniczej w Szczecinie (w 1968r.), aż po trzykrotny udział w międzynarodowej ekspedycji naukowej do Mongolii (w latach 1978-1979, 1981-1982 i 1989-1990). Doświadczenia zawodowe i pasja naukowca zaowocowały opublikowaniem ponad 100 prac naukowych, w tym trzech monografii:

- *Wody podziemne Środkowego Nadodrza i problemy ich ochrony* - Wyd. WSInż. Zielona Góra 1989,